

Омаръ сынъ Атаповъ, кога-то превзе Иерусалимъ потверди да иматъ тая церква за свое стяжаніе христіане-те (Алмелики-те сир. Грепы-те;) и тако церква-та ся сохрани.

Съ това ся изьява, какъ на Селаеддиново-то время никой немаше сомнѣніе че не е истинный Омаровъ трактатъ, съ сила-та на кои-то имаше право-то да держи и подновява Божій гробъ, остана цѣло на грецкій патриархъ, и какъ зданіе-то, кое-то бѣше на время-то на Крестоносны-те войны, подвижено или поне подновено съ иждивеніе-то на Византійски-те Императори, не пострада никакво премѣненіе даже до время Султанъ Селима; защото Георгіане-те или Черкези-те; кои-то бѣха завладѣли преди това градъ Иерусалимъ, непрестанаха признавающе власть-та грецкаго патриарха, на разстояніе убо 1,200 години сир. до 1,515. Латини-те не взеха Божій гробъ на свое стяжаніе.

За Иерусалимски-те патриарси, кои-то ся провождаха отъ папа, доклѣ крестоносцы-те ся намираха у Святой градъ, двѣ силни слова удолжаватъ насъ да ги называемъ просто собратіе на Константинопольски-те патриарси, и да разумѣваме, като пригурены лица, не имуща никаквъ законный титулъ, чрезъ кой-то да си управдятъ грабленіе-то. Перво наслѣдіе-то на Грецкы-те патриарси не присѣкна никога, какъ-то ся гледа у исторія-та на Иеру-